

EĞİTİM; İLİM, AHLÂK VE İSTİKÂMET VERMEKTİR

İnsan, en son yapılan araştırmalara göre anne karnından itibaren öğrenme evresine girmektedir. Doğumla birlikte aile, okulla da öğretmenlerin etkili olduğu bir eğitim süreci yaşanmaktadır. Aslında hayatın her anı bir eğitim ve öğrenimi ihtiva etmektedir. Çünkü yaşanan her olay, karşılaşılan her problem, yaşanan her tecrübe eğitimin bir parçasıdır.

Eğitim sistemi, gündemimizi en fazla ilgilendiren konulardandır. Başta kendimiz, eğer varsa çocuklarımız ve yakınlarımız açısından ilgi alanımıza girmektedir. Her karşılaşılan eğitim ile ilgili konularda görüşlerimizi serdediriz. Eğitim, bireylerin olduğu kadar ülkenin idarecileri açısından da en önemli meseledir. En iyi gelecek projesi eğitim üzerine yapılan çalışmalarla gerçekleşecektir.

Eğitimde her bir bireyin amacı ilmi gelişimin sağlanmasıdır. Hem milli hem dini açıdan ilme en fazla önem veren bir konuma sahibiz. Bizler dinin ilk emrinin “oku”, “bilenlerle bilmeyenler bir değıldir”, “eğer bilmiyorsanız bir bilene sorun” tavsiyesinin olduğu ve Hz. Peygamber’in “ilim öğrenmek kadın erkek her Müslümana farzdır” buyurduğu bir mesajın muhataplarıyız. Allah’ın elçisinin inanmayanlarla yaptığı ilk savaş olan Bedir’de alınan esirlerden okuma yazma bilenlerin Müslüman çocuklarına okuma-yazma öğretmesi karşılığında serbest bırakılacağı uygulamasının getirmesi ilme, bilgiye ne kadar önem verdiğinin bir göstergesi değıil midir?

Eğitime çok önem veren dinin mensupları olarak bizlerin bugünkü hali ise ortadadır. Bugün ilmi alanda birçok gelişme batı dünyası olarak ifade edilen Müslüman olmayan devletler tarafından gerçekleştirilmektedir. İslâm dünyasında doğup-büyümüş yetişmiş Müslüman evlatlarını keşfederek beyin göçü kapsamında götürülen yine onlar olmuştur. En fazla okur-yazar kesim batı dünyasında yer almaktadır. İslâm ülkeleri ise okuma-yazma oranı en düşük devletler olarak yaşamaya devam etmektedirler.

Batı dünyası teknolojik gelişmeleri nasıl ilerletirim, onları bizlere nasıl mamül halde satar ve ekonomik imkânlarımızı sömürürüm düşüncesiyle hareket ederken bizler çocukların eğlenmesi için ellerine verilen oyuncaklar gibi basit meseleler üzerinde didişmeye devam etmekteyiz. Maalesef insanımız insanın beynindeki bilgi, beceri ve donanımla ilgilenmezken sadece inancın gereğı olan başörtüsüyle uğraşmaya devam etmektedir. Geçmişte onlarca yılımızı heba eden bu anlayış bugünlerde de varlığını zoraki devam ettirmeye çalışmaktadır. Meselenin ilginç tarafı beyinlerini eğitim açısından değerlendirecek öğrencilere başörtüsüne karşı engelleyici eylem yaptıkları için bizzat isminin önünde payeler olan hocalarının da takdirlerini belirtmiş olmalarıdır. Başlangıç itibariyle ağaç eylemi olan ancak daha sonra marjinal grupların hakimiyetiyle ülke gündemini günlerce meşgul eden ve milyonlarca lira zararlı sonuçlanan olaylara katılan öğrencilere üniversite hocalarından bazılarının gösterilere katılan öğrencilerin sınavlarına ek puan vermesini eğitimin neresine koymak gerekmektedir. Bu ülkede bir dönem kardiolog olan bir profesörü yıldırma için insan kalbini fazla dinledin biraz da hayvanların kalbini dinle diyerek Veteriner

Fakültesi'ne, belli bir müddet sonra olmadı biraz da bitkilerin kalbini dinle diyerek Ziraat Fakültesi'ne süren anlayış vardı. Bugün hala okullarımızda minik yavrularımızı emanet ettiğimiz eğitimci olan ancak sınıfta argo kelimelerden cinsel şakalara hatta kendisinin uyuşturucu kullanıp bıraktığını söyleyenlere bile rastlanmaktadır.

Zikredilen örnekler büyük eğitim kadrosunun için de azınlıkta bile olsa üzerinde düşünmemizi gerektiren durumdadır. Eğer okullara giden çocuklarımız istenilen seviyede eğitilemiyorsa başta eğitimi yönlendiren kişilerin ve planlayıcılarının düşünmesi gerekmektedir. Eğitim alanı devamlı güncellenmesi gerekmektedir. Ancak uygulanan her bir programın belli bir müddet devam etmesi, ortaya çıkan aksaklıkların görülmesi açısından önem arz etmektedir. Sık sık değiştirilen programlarla hem öğrenciler hem eğitici konumundakiler ne yapacağını bilmez bir duruma gelmektedir. Dolayısıyla bu memleket ve evlatları kaybetmiş olacaktır.

Eğitim sistemimizde sadece bilgilendirme yöntemi takip edilmektedir. Uygulama yönü ise eksik kalmaktadır. Bizim uygulamada en fazla dikkat etmemiz gereken nokta ahlaki değerlerin hayata geçirilmesidir. Ahlaki yön denilince bizler genellikle sınırlandırılmış bir anlam çerçevesinde düşünce serdetmekteyiz. Bunlar daha çok giyim kuşam ve cinsel yönlü algılardır. Bu nokta önemlidir. Gerek televizyon gerek internet ve arkadaş çevresi açısından yoğun bir örnek gösterme ve özendirme kabilinden çarpık hayatları yaşamaya teşvik edilmektedir. Tozpembe hayatları göstererek aldatılan gençlerin hangi emeller uğruna kullanıldığı herkesin malumudur. Ahlakı sadece zikrettiğimiz çerçeveye sınırlandırmamak daha geniş bir perspektiften anlamak gerekmektedir. İyi bir eğitim alan öğrenciler ahlaki yönünü tamamlamış bireylerdir. Kişinin anne-babasıyla, komşusuyla, arkadaşlarıyla, toplumla münasebetleri onun ahlaki yönünü ifade etmektedir. Okullarda öğretmenler öğrencilerin yalan söylememesini, anne-babaya iyi davranmasını, etrafındaki insanları yaptıklarıyla rahatsız etmemesini, büyüklerine saygılı davranmasını, küçüklerini sevmesi ve incitmemesini vs. ilk başta uygulamalı olarak kendileri uygulayarak öğretmelidirler. Aynı zamanda dinin de bir emri olan bu tavsiyeleri ve daha fazlasını uygulayanlardan bir zarar gelmemektedir. Bilgilerle donattığımız öğrencilerimiz ahlaki yön itibarıyla eksik kalırsa edinilen ilmin bir anlamı sınırlı olacaktır. Bu ahlaki yön itibarıyla çok fazla eksikliklerimiz bulunmaktadır.

Eğitim sistemimizde rastgele bir düzen olduğunu ifade etmek gerekmektedir. Çocuklara kabiliyetleri muvacehesinde istikametler vermek gerekmektedir. Bu, hem orta hem de yükseköğretimde böyledir. Sadece derslere giren, onlardan iyi not alan öğrenci yerine bunlarla birlikte artı olarak ne yapacağını bilen bir istikamet vermek isabetli olacaktır. Eğitici konumundaki kişilerin her bir öğrencinin kendisine bir alan seçmesi ve o alanda da en iyiyi hedeflemesini öğrencilerine salık vermelidir. Bugün öğrencilerimiz ne yapacaklarını ancak üniversite kapısına geldiğinde düşünmektedirler. Öğrencilerimiz mezkûr noktada, kavşağa gelen ancak önündeki birden fazla yoldan hangisine gideceğini bilemeyen kişinin durumundan farksızdır. Amaçsız, gayesiz ve istikametten yoksun nesille bugüne kadar geldiğimiz nokta herkesin malumdur.

Öncelikle aileler, çocuklarının iyi bir geleceğinin olmasını istiyorlarsa ki herkesin düşüncesi bu yöndedir, mutlaka her gün evlatlarının eğitimiyle ilgilenmek durumundadırlar. Eğitim sadece çocuğu okula teslim etmeyle değil, ilk başta kendisi iyi bir örnek olarak ailede başlatılmalıdır. Okula gittiği her günün akşamında o gün neler gördüğünü sormalı varsa kendimizin de eklemesi gereken yerler belirtilmelidir. Kendisiyle ilgilenen çocuk mutlaka daha iyi bir performans sergileyecektir.

Eğitim işi memleket meselesidir. Küçük işlerle, geçmişte yapılan yukarıda da kısmen belirttiğimiz yanlışlarla değil, kılık kıyafetten ziyade beynin içindekilerle muhakeme edilen, fiziki didişmelerden ziyade fikri müzakerelerin yapıldığı, herkesin diğerinin özgürlük sınırını ihlal etmeden düşüncesini söyleyebildiği bir eğitim anlayışı hepimizin faydasına olacaktır. Bilgi önemlidir ahlaki yön olmadıkça, o da yetersiz kalır istikameti, hedefi bulunmadıkça. Geleceğın inşası, bilgiden, onu muhakeme eden beyinlerden ve bildiklerini uygulayan temiz bireylerden geçmektedir.